

ת"פ 23773/01/18 - מדינת ישראל נגד דניאל שלום אביטן - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 23773-01-18 מדינת ישראל נ' אביטן

26.11.2018

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד עדי סעדיה
נגד	דניאל שלום אביטן - בעצמו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד יפתח רפאלי

גזר - דין

מבוא

1. בהכרעת דין הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון, לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של תקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה, לפי סעיף 381(ג) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום, לפני יום 3.12.17 קשרו הנאשם ושלושה קטינים אחרים קשר שמטרתו קבלת כספים במרמה. הנאשם והקטינים פרסמו הודעה באתר "טוטל צאט" ובה הציעו שירותי מין על ידי הקטינות. במסגרת הקשר תכננו הקטינות להיפגש עם מי שיענה להצעה. במקביל הנאשם והקטין יגיעו עמן וימצאו בסמיכות למקום המפגש. הקטינות יגבו את התשלום אז יברחו הנאשם והקטינים מבלי לספק את השירות. ביום 3.12.17 ענה המתלון להצעה וקבע פגישה עם הקטינות בשעה 03:00 בגן יבנה. הנאשם הגיע ברכבו למקום המפגש יחד עם שתי הקטינות והקטין כשהם נושאים בחזקתם מיכל של גז פלפל. בהמשך לכך, נכנסו הקטינות לרכבו של המתלון וגבו 500 ₪ עבור השירות. הנאשם הגיע לרכבו של המתלון דרך סיגריה, הורה לקטינות לצאת מהרכב, והקטינות עשו כדבריו. לאחר מכן ריסס הקטין את המתלון בגז פלפל ודרש ממנו את ארנקו. הנאשם נטל מהארנק 20 ₪ במזומן.

2. לפי הסדר הטיעון, הנאשם נשלח לעריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן, בתסקירו מיום 27.9.18, ציין כי הנאשם בן 21, מתגורר עם אמו ובן זוגה וחמשת ילדיהם המשותפים. הנאשם ומשפחתו משתייכים לזרם החרדי, אולם בגיל ההתבגרות החל הנאשם להתרחק מהדת.

עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם עובד כנהג משאית בהעברת סחורות. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן שתיית אלכוהול בתדירות גבוהה, אולם שלל שימוש בסמים, ובבדיקה שנערכה לו לא נמצאו שרידי סם. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע תחושת אשמה ואמפתיה כלפי המתלונן. הנאשם ציין כי חש תלישות, חוסר שייכות ובלבול ביחס לזהותו העצמית, וכי פעל ללא שיקול דעת מעמיק ביחס לאופן התנהלותו, קשריו החברתיים והשלכות התנהגותו.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נטה להעביר מידע מגמתי אשר ממוקד בצורך שלא לפגוע בתדמיתו. עוד התרשם, כי לנאשם נזקקות טיפוליות ולא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון. עם זאת, הנסיבות וההתייחסות של הנאשם כיום מהווים גורם מצמצם של רמת סיכון. לאור האמור, המליץ שירות המבחן, לסיים ההליך ללא הרשעה ולצד זאת להטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות וצו מבחן.

טענות הצדדים

4. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לסיום ההליך ללא הרשעה.
5. הנאשם ביצע עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון ותקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה. במעשיו פגע הנאשם בערכים של הגנה על שלמות גופו ובטחונו האישי של אדם וכן בזכותו של אדם לשמירה על קניינו. לטענתו, המדובר בפגיעה ברמה גבוהה. לאירוע קדם תכנון מוקדם, תחכום רב וקשירת קשר, תוך שהנאשם רקם עם אחרים מזימה שבצדה פוטנציאל גבוה לאלימות חמורה.
6. יתר על כן, הנאשם טרם התגייס להליך של שיקום וגם לא היה בידו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי. מכאן טענה, כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן המתבססת בעיקרה רק על גילו הצעיר של הנאשם.
7. עוד הוסיפה באת כוח התביעה, כי לאור נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.
8. באת כוח התביעה ציינה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות; הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם נטה להעביר מידע מגמתי אשר ממוקד בצורך שלא לפגוע בתדמיתו, מפחית מחומרת מעשיו וחלקו. יתר על כן, הנאשם טרם החל בהליך טיפולי.
9. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם עונש שהוא ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, וכולל מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.
10. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לסיים ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.
11. לטענת בא כוח הנאשם, האירוע מצוי במדרג הנמוך של העבירות. הנאשם ביצע את העבירות, בהיותו קרוב לגיל הקטינות יחד עם קטינים אחרים, כחלק מתחבולה ילדותית, לא מתוככמת.

12. בא כוח הנאשם פירט את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו; הנאשם הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלונן; הנאשם ניתק את קשרו עם המעורבים באירוע, מתרכז בעבודתו ומסייע לפרנסת המשפחה; הנאשם נעדר עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם היה בתקופה בה חש תלשיות מסוימת וחוסר שייכות, בלבול ביחס לזהותו העצמית; בבדיקות השתן שמסר הנאשם לא נמצאו שרידי סם; שירות המבחן המליץ לסיים ההליך באפיק שיקומי וטיפולי ללא הרשעת הנאשם.
13. מכאן הוסיף, כי הנאשם אמנם לא יכול להראות נזק קונקרטי, אולם זאת בשל גילו הצעיר, וכל עתידו עוד לפניו.
14. לחלופין טען, כי ככל שבית המשפט יחליט להרשיע את הנאשם, יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בתחתית המתחם והוא כולל מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
15. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מביע חרטה עמוקה על שאירע ומבין את חומרת המעשים. היום הוא נמצא במקום אחר, עובד, עוזר בבית ומוכן לפצות את המתלונן.

דין והכרעה

האם יש מקום להרשעת הנאשם?

16. עיקר המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה הרשעתו של הנאשם?
17. כידוע, בעניינו של נאשם בגיר, הרשעה היא הכלל וביטולה הוא החרג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר, הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; ההרשעה תפגע באופן קונקרטי בנאשם (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב (3) 337 (1997); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.17); ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09)).
18. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד. עם זאת, באשר לנאשם שהוא בגיר-צעיר, חל ריכוך מסוים בדרישה להראות נזק קונקרטי (ע"פ 9090/00 **שניידמן נ' מדינת ישראל** (22.2.01)).
19. במקרה הנדון, לא מתקיימים התנאים החרגים לסיום ההליך ללא הרשעה.
20. במעשיו פגע הנאשם בערכים של הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם. מידת הפגיעה היא בינונית. הנאשם ביצע עבירות של קשירת קשר לביצוע עוון ותקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה. העבירות בוצעו

בתחכום, לאחר תכנון מוקדם וקשירת קשר עם קטינים לקבלת כספים במרמה דרך פרסום שירותי מין על ידי קטינות. במהלך האירוע, אחד הקטינים ריסס את המתלונן בגז פלפל והנאשם נטל מכספו. מכאן, כי מדובר באירוע בעל פוטנציאל לגרימת נזק רב.

21. נסיבותיו האישיות של הנאשם אמנם עומדות לזכותו. הנאשם צעיר, וביצע העבירות בהיותו בן 20. הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם מערכת אכיפת החוק. הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלונן. יתר על כן, שירות המבחן המליץ לסיים ההליך ללא הרשעה לצד ענישה שיקומית - טיפולית.

22. עם זאת, מכלול נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן חריגות, והוא טרם החל בהליך שיקומי כלשהו. יתר על כן, להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נטה להעביר מידע מגמתי אשר ממוקד בצורך שלא לפגוע בתדמיתו. עוד התרשם שירות המבחן, כי לא ניתן לשלול קיומו של סיכון מצדו של הנאשם.

23. לפי הפסיקה, שהגיש בא כוח הנאשם, ניתן אמנם לסיים הליכים בעניינם של בגירים-צעירים ללא הרשעה, גם בהיעדר נזק קונקרטי. אולם, כל מקרה ונסיבותיו.

24. במקרה הנדון, לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות סיום ההליך ללא הרשעה ואין בידי לאמץ את המלצת שירות המבחן. הנסיבות המקלות ישמשו לזכותו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

קביעת מתחם העונש

25. בקביעת מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את הפגיעה בערכים החברתיים של שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם, כפי שפורטו, ואת העובדה כי הפגיעה היא בעוצמה בינונית.

26. כן לקחתי בחשבון את מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירות דומות - בשינויים הנדרשים - כפי שיפורט להלן:

- עפ"ג (מרכז) 60183-10-17 **אבו עטא נ' מדינת ישראל** (14.1.18): בית משפט שלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של תקיפה כדי לבצע גניבה וגניבה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 9 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 4,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ת"פ (מחוזי, ת"א) 47189-04-16 **מדינת ישראל נ' ירוחם** (21.2.17): בית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, תקיפה לשם גניבה וניסיון תקיפה לשם גניבה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, צו מבחן למשך שנה וקנס בסכום של 1,500 ₪;

- עפ"ג (ת"א) 45530-03-16 **טספסין נ' מדינת ישראל נ' מדינת ישראל** (13.2.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשם גניבה בצוואת וגניבה בצוואת. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי והתחייבות בסכום של 1,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם;

- ת"פ (רמ') 32119-05-15 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' בוסי** (30.10.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה בצוותא כדי לבצע גניבה וגניבה בצוותא. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסכום של 500 ₪;

- ת"פ (אי') 40899-09-13 **מדינת ישראל נ' ביטוני** (2.9.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם ואחר, לפי הודאתם, בעבירות של קשירת קשר לביצוע עוון, תקיפה, איומים וגניבה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, מאסר על תנאי, פיצוי בסכום של 600 ₪ והתחייבות בסכום של 5,000 ₪.

- ת"פ (ב"ש) 15545-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.2.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של תקיפה כדי לבצע גניבה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, פיצוי בסכום של 3,000 ₪, קנס בסכום של 1,000 ₪ וצו מבחן למשך 18 חודשים;

- ת"פ (עכו) 15174-07-13 **מדינת ישראל נ' מוחמד חלאילה** (9.10.13): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה כדי לבצע גניבה ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 300 ₪ ופיצוי בסכום של 1,200 ₪.

27. מכאן, לאור מדיניות הענישה ונסיבות העניין, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר על תנאי לצד ענישה נלווית ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

העונש בתוך המתחם

28. בקביעת מתחם העונש בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומד גילו הצעיר. הנאשם ביצע העבירות בהיותו בן 20; הנאשם נעדר הרשעות קודמות וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו; הנאשם עובד כנהג משאית ומסייע בפרנסת המשפחה; מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלונן. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן, כי לא נמצאו שרידי סם בבדיקות שנערכו לנאשם.

עם זאת, שירות המבחן עמד על כך, כי לא ניתן לשלול קיומה של רמת סיכון. מכאן המליץ שירות המבחן לשלב את הנאשם בהליך טיפולי במסגרת צו המבחן וכן להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור.

לאור האמור, ולמרות שלא אימצתי את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעה, מכלול הנסיבות נוטות לכיוון המקל בתוך מתחם העונש ההולם. מכאן, שיש להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר על תנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצוי.

סוף דבר

29. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירה מהסוג בה הורשע;

ב. צו מבחן למשך שנה;

ג. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 160 שעות;

רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת לנאשם, כי הפרת צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור עלולה להביא לביטול גזר דינו וגזירת עונשו מחדש.

ד. פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסכום של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.1.19 והשני ביום 1.2.19.

הסמים - יושמדו;

הטלפון התפוס - יוחזר לבעליו.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

עותק גזר הדין יומצא לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ט, 26 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.